

Every morning, she would see her father off to work with a smile.

ਹਰ ਸਵੇਰ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਕੰਮ 'ਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਦੇਖਦੀ ਸੀ।

One summer morning on August 6, a small, black, round object fell on Kei's hometown of Hiroshima.

"What could that be?" said those who looked up at the sky.

6 ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗਰਮੀਆਂ ਦੀ ਸਵੇਰ, ਇੱਕ ਛੋਟੀ, ਕਾਲੀ, ਗੋਲ ਵਸਤੂ Kei ਦੇ ਜੱਦੀ ਸ਼ਹਿਰ ਹੀਰੋਸ਼ੀਮਾ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਈ। "ਇਹ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?" ਅਸਮਾਨ ਵੱਲ ਦੇਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ।

In no time at all, there was an explosion with a loud that echoed across all of the world, and a massive mushroom cloud suddenly appeared, covering the entire city.

"BOOM!!"

ਕੁਝ ਹੀ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਧਮਾਕਾ ਹੋਇਆ ਜੋ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਗੂੰਜਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਖੁੰਬਾਂ ਦਾ ਬੱਦਲ ਅਚਾਨਕ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ, ਜਿਸਨੇ ਪੂਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਢੱਕ ਲਿਆ।

4

In a flash, the entire city vanished. Houses, schools, and hospitals all disappeared without a trace.

It was a terrifying bomb, a nuclear weapon, that had been dropped.

ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ, ਪੂਰਾ ਸ਼ਹਿਰ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ। ਘਰ, ਸਕੂਲ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੇ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਏ। ਇਹ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਬੰਬ ਸੀ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣੂ ਹਥਿਆਰ, ਜੋ ਸੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(5)

Miraculously, Kei was unharmed, but she saw people with burned skin floating in the river while others with burnt skin came to Kei saying. "Water... Give me water..."

Those people could not be saved.

And Kei never saw her family again.

ਚਮਤਕਾਰੀ ਢੰਗ ਨਾਲ, Kei ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਸੜੀ ਹੋਈ ਚਮੜੀ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਤੈਰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੜੀ ਹੋਈ ਚਮੜੀ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਲੋਕ Kei ਕੋਲ ਆ ਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹੇ। "ਪਾਣੀ... ਮੈਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦਿਓ..." ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਅਤੇ Kei ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ।

A single nuclear weapon took the lives of more than 100,000 people.

What's more, the black rain that fell after the explosion from the nuclear weapon led to many serious illnesses for many more people.

ਇੱਕੋ ਪਰਮਾਣੂ ਹਥਿਆਰ ਨੇ 100,000 ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਲੈ ਲਈਆਂ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਰਮਾਣੂ ਹਥਿਆਰ ਦੇ ਧਮਾਕੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਏ ਕਾਲੇ ਮੀਂਹ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਕਈ ਗੰਭੀਰ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਿਆ।

Eventually the war ended, and Kei became an old woman.

The city of Hiroshima has recovered to be just as beautiful as it ever was.

It makes it hard to believe that a nuclear weapon was dropped on this city.

ਯੁੱਧ ਆਖਰਕਾਰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ Kei ਇੱਕ ਦਾਦੀ ਬਣ ਗਈ। ਹੀਰੋਸ਼ੀਮਾ ਸ਼ਹਿਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣੂ ਹਥਿਆਰ ਸੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

And yet, even on sunny days, Kei's mind is overshadowed by lingering mushroom clouds.

The grief of those who perished and those who survived has remained throughout the passing decades.

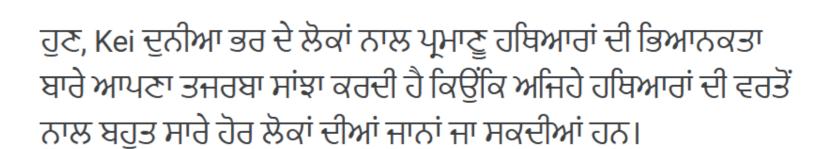
ਪਰ ਚਮਕਦਾਰ, ਧੁੱਪ ਵਾਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ, Kei ਦਾ ਦਿਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮਸ਼ਰੂਮ ਦੇ ਬੱਦਲ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਦੁੱਖ ਜੋ ਮਰ ਗਏ ਅਤੇ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬਚ ਗਏ, ਦਹਾਕਿਆਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਗਾਇਬ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ।

8

9

Today, Kei shares her experience with the horror of nuclear weapons to people around the world because the use of such weapons could lead to many more people losing their lives.

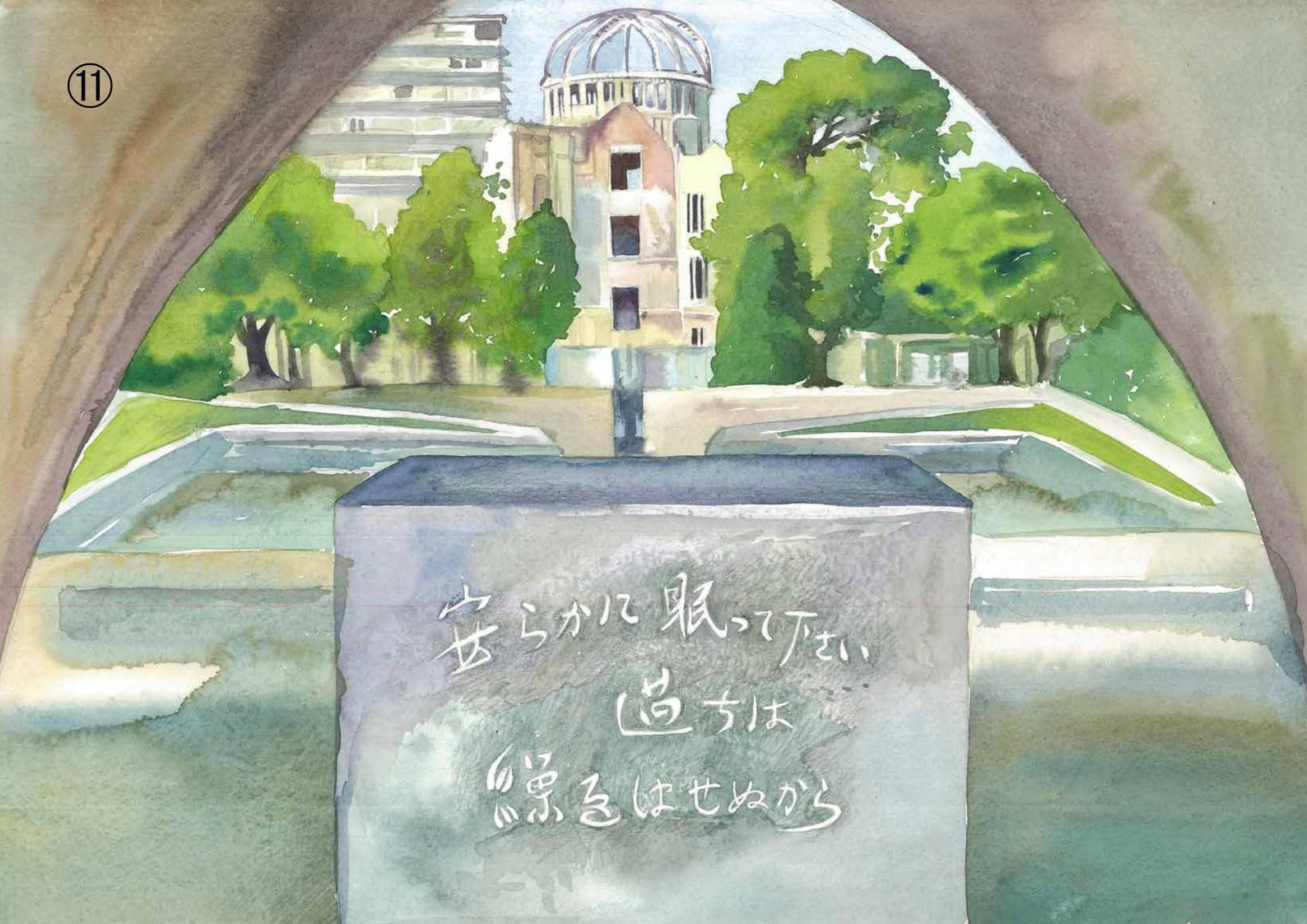

Kei has but one wish:

That nuclear weapons never be used ever again.

Kei ਦੀ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਇੱਛਾ ਹੈ: ਕਿ ਪ੍ਰਮਾਣੂ ਹਥਿਆਰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਵਰਤੇ ਨਾ ਜਾਣ।

May all the people of the world finally know peace and happiness.

The end.

ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ।

ਅੰਤ।

"The Cloud That Won't Disappear by Kei"

Today, I would like to talk about a girl named Kei.

She was only 8 years old and lived in Japan during a time of war.

"ਉਹ ਬੱਦਲ ਜੋ ਅਲੋਪ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ - Kei ਦੀ ਕਹਾਣੀ"

ਅੱਜ, ਮੈਂ Kei ਨਾਮ ਦੀ ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ 8 ਸਾਲ ਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਯੁੱਧ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਪਾਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ।